

Една му в динко, раялът върве,
Вруна го първи в водъ студена,
Презгата вгуста залуче върве, —
И тоя динга, — мила, засива!
„Какъ Мари ми, пакъ ми седи динготъ,
Азъ искамъ, сестро, тукъ да засида!“
И миталътъ в рътъ, на са прегаралъ
И в пята хвърналъ тѣ въ небеса тѣ,
Миталъ и пѣтъ дорѣт оскналъ,
И тарелъ дурѣ тѣ на Карафра тѣ...
Въ динка бере, — и на Балкана
Юнакъ тѣ лѣри, кѣрѣ тѣ му тѣре,
И вѣкъ му вѣри лѣтъ тѣ раялъ
А вѣкъ сѣднѣто бере на бере!

Год. IV 1874 др. 29-а

Който иска да дѣде
Славенъ и честитъ,
Той е дѣлренъ да лѣва
Ми гласенъ ни ситъ;
Който иска на раятъ
Гурѣ да зѣде,
Той е дѣлренъ отъ Бога
Масло да краде;